

ANUL XXI. (Seria II)

Luni, 15. Iuliu n. (2 Iuliu v.) 1901.

Nr. 13.

Apare la 1 și 15 a fie-cărei luni st. n.
în Arad.

Proprietar-editor: Dr. Ioan Suciu.
Redactor-responsabil: Nicu Stejărel.

Pretul abonamentului:
Pe 1 an 6 coroane.
Pe jum. de an: 3 coroane.

În așteptare.

EI: Așadar pe sigur ne întâlnim în Șimleu la adunarea societății „fondului de teatru.“

Ea: Sub o condiție: vei stăruii să mi-se acoarde un stipendiu pentru a me pregăti eu de — n a i v ă la înființândul „teatru român.“

EI: Dacă vorbești serios, atunci numai pentru

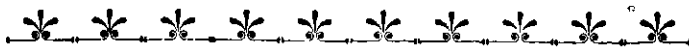
rolul de b u n i c ă î-ți recomand să te pregătești.

Ea: Ce alusiă obraznică. Sum numai de 20 ani, domnule!

EI: Mii de scuze, gentilă domnișoară. E o mică neînțelegere la mijloc. Ești tineră, așazicând copilă și naivă absolut fărmedătoare. Peste 30 — 40 ani însă, pecând s'a deschide „teatru român“ . . . iertați, astfel am înțeles. . . .

Ea: Bine zici. EI, dar cum să cer eu stipendiu pentru a me pregăti la rolurile de bunică, când încă nici nu-s măritată. Ce-a zice dl Vulcan și comitetul seü la asta?!

EI: Ce n a i v ă pierde bina „teatrului român“ în DTa! . . .

Cugetare ugrondionsă.

Hát vèzutaí cum se supără nemții pe noi, că am umblat cu Rimler-bácsí la Paris se facem bancă magyaro-franceză. A dracului neamț, a vrut el se mergem la „Leipziger Bank,“ dar dracu nu culcă-te; ungur nu'i prost, íu íu íu!

Unde ești ?

— Par-adio. —

dedicată Ție, dulce Evghenie.

Înzădar o noapte 'ntreagă
Caut să te mai gădesc
Tu, Ospătărie dragă,
După care 'nebunesc;
Dacă tu deschisă ești:
Unde ești, unde ești?!

Tu palat plin de plăcere
Cu perdelele lăsate,
Cu mese pline de bere,
Cu oameni ce'mi zic tot „frate,“
Dacă p'aici te găsești:
Unde ești, unde ești?!

Tu ținta vieții mele,
În ce parte te-ai ascuns?
Stați uimit, și plin de jale,
Și cu gâtlejul ne-uns.
Dacă și azi îmi lipsești,
Unde ești, unde ești?!

Rătăcit-am poate eu,
De nu te mai pot afla?
Să ferească Dumnezeu!
Să se 'ntemple-așa ceva.
Dacă nu ești din povești:
Unde ești, unde ești?!

Pe opt strade alergând
Tot de tine-am întrebat
Și mergând, și re'tornând,
Dar răspuns n'am căpătat.
Jalea pieptul mi-a umplut:
Te-am pierdut, te-am pierdut!

Vedetot.

Ecouri

Un deputat: Că nu pot face nimic pentru nație, mult mă doare!

Ecoul: . . . Oare?

Un colectant: Ce faci când vrei să ridici monumente și nu ai cruceri?

Ecoul: . . . Ceri!

O damicelă (vechiă și bărnăcuță) la oglindă: Există oare o mai frumoasă fecioară?

Ecoul: . . . Cioară!

Un politician sceptic: Ce putem vedea din apropierea Româno-Maghiare?

Ecoul: . . . Ghiare!

Un usurar: M'au prins fișcalii al dracului!
Oare ce-ar fi mai potrivit, — și pentru mine și pentru ei, — ca se scap din confuziune?

Ecoul: . . . fu . . . ne!

Un literat: Cum o mai duce „Enciclopedia Română“?

Ecoul: . . . O mână!

Un pedagog: Are fiecare comisar de scoale capacitate de examinare?

Ecoul: . . . N'are!

Un popă: Cum e călugărul dacă n'ajunge arhieru?

Ecoul: . . . E rău!

O nație: Ce-i trebuie omului, care bea cât o cămilă?

Ecoul: . . . Milă!

O alta Nație: Ce mai putem zice noi, când domni ne dau mereu „ștrof“?

Ecoul: . . . Of!

Un fidanțat: . . . Ce face după cununie biserică o mireasă?

Ecoul: . . . easă!

O fidanțată: Ce lucruri face după cumunie mirele?

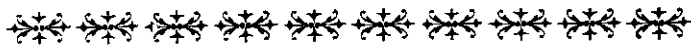
Ecoul: . . . rele!

Un oficiant sub execuție: Ce să fac, ca să nu'mi văz perirea — unde să'mi caut refugiu?

Ecoul: . . . fugi!

Telegramă.

Sibiiu, 12 Junie 1901. Dr. Gura Satului a fost chemat aici telegrafice la patul ilustrei doamnei „Națiunea Română,” care se zicea că zace într'o grea boala. Aflam cu plăcere, că Dr. Gura Satului a constatat, eum că ilustritatea Ei suferă numai de o indispoziție trecătoare și i-a recomandat să facă cât mai în grabă mai multă mișcare „națională.” (Dorim grabnică restaurare! Red.)

TANDA și MANDA.

T. Mai, auzitaî, că nepotul ginereului prezedei din Sibiiu a fost pre la voi, prin Cimișoara.

M. Doară noi l'am trimis, să ve rețină în pasivitate și să ve împace.

T. Cu cine să ne împacam?

M. Cu Dr. Magnat, Bașpavele, Putevici, Măglaș și tuttifrutti Hamslături.

T. Noi cerem că și oamenii prezedei să se desfacă de aceștia și cu trupul și cu sufletul și cu punga: nu că și noi să ne mai unim cu ei.

Cine, cum s'ar simți bine?

Dr. Preseda din Sibiiu, dacă ar ști că nu mai există — „Tribuna Poporului“!

*

Magnatul Dr. J. Gall, dacă dracul fără veste l'ar face — fără „Controlă.”

*

Dr. Cornel Diaconovich, dacă nime n'ar mai observa falsificările în conceptul copiilor din „Enciclopedia“ sa

*

„Gazeta Transilvaniei“ dacă consistorul din Arad n'ar controla socotelile de subvenție dela mănăstirea H.-Bodrog.

*

Călugării din mănăstirea H.-Bodrog, dacă igumenul Hamsea își alegea mai bine directoratul dela Seminar — de cât mutarea la mănăstire.

*

Taica Moise, marele exprotopop al Aradului, dacă ar căpăta pensie — toate percentele dela fondul preoțesc

*

Învățătorii dacă salariul ridicat la valuta de coroane, li-s'ar plăti — în aceeași cifră — în florini; și pe lunile de vacație dublu și anticipative!

*

Preoții, dacă congrua li-s'ar antecipa cel puțin pe 10 ani!

*

Economii dela țară, dacă grindina în loc de bucate, ar nimici — executorii de dare.

*

Advocații, dacă numărul lor ar scădea cu 100 percente la an.

*

Medicii, dacă n'ar exista și — colegii veterinari!

*

Canceliștii consistoriali, dacă toți referenții ar merge pe 2—3 luni la băi.

*

Aspiranții la ablegație — dacă dracul i-ar face țără — contra-candidat.

*

„Gura Satului“ — dacă fie-care prenume-rant ar mai aduce — doi.

*

„Familia“ — dacă fetele citindu-o s'ar simți mai învățate!

Nenea.

Timpuri rele.

Nainte de vr'o 6—10 ani aveam eu și cameradul Șmüle „secerișuri“ minunate pe ăst-sezon. Erau alte timpuri, — oamenii aveau bani și de pungășam câte un „budelariu“ din posunarul atârui v o l a h, îl aflam „beletluit“ cu băncute de 100.

Acum nici în punga bogătanului notarăs din Chereluš n'am aflat alta, decât vre-o câteva — pițule.

Ca să nu uităm maiestria: ne eserțam cu Șmüle zilnic, furându-ne unul altuia — batista.

Oare unde-î Șmüle pe vremea asta!

Cârțandure.

(Din volumul încă inedit al marelui filosof cioban.)

Dacă s'ar îngrijii și conducătorii noștri de turma lor, cum grijesc eu de a mea — ar avea mai multe „vacî de muls“.

*

Toate căile duc la Roma, dar numai a mea este mai — efină.

*

Nu știu ce-o fi crisa aia prin Țara Românească, dar trebuie că-î mai rea ca gărgărița pe la noi, de strică așa bucatele.

*

Așa le trebuie domnilor, dacă bea „acohol“ de ăla prost prin căfane. Ce nu vin la mine să le vînd eu vinars bun de'al meu, de prune.

*

Tot cetesc prin ziare „Los von Rom.“ Trebuie să fie nescari losuri naționale dela Mama Roma. Și vezi când am fost acolo pișicherul de Pandolfi nu m'ă dat și mie una, că mai știu nu faceam un Hauptrefer!

*

Mai bine miroasă la mine în grădină o rezedă decât la oraș cea mai înfoiată — prezedă

Treanca și Fleanca.

T. Auzita-î că pocita de „Controlă“ și de onoarea unei domnișoare s'a acățat?

F. Auzit. Nu te mira. Înaintea b i c h e r i l o r, cari luptă cu stindartarul Măgarlaș, nimic nu e sfînt, nici cinstea unei fete cu purtare esemplară.

T. D'apoiu la laudele ce le pune „Controlă“ pe unii „conducători“ din Arad, ce zici?

F. De î-ar lăuda tot mereu, barem o să-î cunoască lumea — după prietini...

„Kiks“ tipografic misterios.

.... „Lina (u) doarme grațioasă“, răsună deodată o voce bărbătească de după tufiș....

Cine-i?

— Ghicitoare de M. G. din Cluj. —

În politică se vîră
Dascălul fără cultură
Și discută, ca la . . . pîră
Polițistul, — când înjură.

Mănuind cu 'ndemânare
Limba „mândră“ arpadină,
S'apucă un oare-care
De lingvistica română.

A nu fi cu stăpînirea,
Pentru omul slab e rîu.
Întere, ideaiuri,
Pentru mine toate-s: Eû!

Primire cu iluminatie.

Ei: Pentru Dzeu, nevastă, mă aduci la sapă de lemn. Sunt aproape 3 oare după mezul nopții și tu stai arđend lampa și pe deasupra 2 candelabre cu câte 3 lumini aprinse. Mă aduci la ruină . . .

Ea: Eu n'am făcut alta, decât că ți-am pregatit o primire corespunzătoare. De zile și luni tu tot iluminat sosești acasă, cheltuind banii cu grosul prin crășme. Am ținut că azi, când ai împlinit cifra alor 100 lumperaiuri, să te primesc și eû cu „iluminatie.“ Și fiindcă vin, bere, rachiu — nu beû, a trebuit să aleg acest soi — și mai nobil și mai eftin — de iluminare.

Popa Bontilă.

Tot la „Tribuna“ sireaca de ea, tot la ea mă întorc eu. — Pecat numai, că a îmbătrânit și ea, și acuș poate fi suspendată ca mine, sireaca de ea!

Numai ea recunoaște munca și talentul; nu ca „**Ettre-tettere**“ — cum zic cei din România cătră „*Egyelértés*“, care mă calomniază că aș fi suspendat din cause de beție.

Ce mișelie! Auzi vorbă: E vîzut, e cu ochi și cu șprinceană, că „anarchiștii“¹⁾ din Arad pactează cu „*E—és*“ contra mea, căci vor să mă sdrobească, — din invidie! pentru-că, înțelepții de ei, doctori și nedoctori, nici unul n'a fost în stare să dea gata pe Dl. Darwin, cum am făcut-o eû! Bine-a zis, cine-a zis, că „*Tribuna*“ din Sibiu e autorisată, autorisata noastră: a Dluî *Dr. Rațiă* și — a mea! — Mă întorc deci ear la ea. păstrându-mi însă convingerile mele ortodoxe, — în butul tuturor celor din Caransebeș.

¹⁾ Zeu, Te ferește că pe aici sunt. Unul s'a prezentat chiar în cancelaria consistorială, și norocu 'n-biata pițulă, de nu sbură tot Aradul în slavă!

Cum merge cântecul în viață.

„Lumea mea ș'a ta Mărie“, — zise Jon, când îi spuse avocatul său, că este divorțat.

„Pe lângă plopii fără soț“, nu mă mai duc căci rămân fată bătrână — zise beladamicelă când ajunse majorenă.

„E prea târziu, e prea târziu“, — ofiă badea Toader, când intrase la tribunal și auzi, că l'au contumațat.

„Somnoroase păsărele“ — zise donjuanul, când eși la 4 ore dimineața din cafenea și văzu cum durmiau 5 piccolo cu fracuri.

„Deșteaptate Române“ — strigă János borbát lui Nicolae, când vru să l' scoată de sub masa din cârcimă.

„Și dacă n'ai nimic a'mi spune“, dute la han-tatar — zise tînărul avocat unui prietin, care i venise în cancelarie să l' țină de povești.

„Scumpă, dragă copilică“ — ofiă tînărul însurațel după ce luase de soție o fată frumoasă, dar săracă și luxurioasă.

„Barca pe valuri saltă ușor“ — zise Burtăverde, când se resturnase în Dunăre, că nu l' mai ținuse barca.

„Pune capăt suferinței“ — urlă un biet, după ce bărbierul îi trage d'un cias la măscă.

„Știi tu când te țineam pe brațe“, — zise doica lui Ermilache, când îl revăzú peste optsprezece ani.

„Pasere nevinovată“ — cântă un poiet flamând când vezú cum belesc un — porc.

„Așa mi-a fost ursita“ — zise Kriványi, când îl duseră la pușcărie.

„Cine-a făcut crișma 'n drum“ — trebuie să ceară licență pentru beuturi dela mine, zise finanțul fălos.

„Drum bun, drum bun, doba bate“ — zise un nefericit, uitându-se a jale după mobilele ce-i le vîndea în licitație.

„Treî colorî cunosc pe lume“ — roșu, verde, — tromf, zise un — cărturar măiestru.

„A plecat moșul la Țară“, au zis Români cătră Unguri, când acestia căutaú colecta lui Jancu, care era în România.

Se recomandă

Un tînăr modern candidat de însurat.

(Pretensiuni moderate.)

Sus, fetițe dragălașe
Dela sate și orașe,
Cari sunteți de măritat
Și-aveți zestre de — papat.

* * *

— „Eu sunt tînăr cam sfios,
Și destul de serios;
Dar, vedeți, m'aș însura
Dac' o fată mi-aș afla:
Fie turcă, unguroaică,
Jidană, orî chiar nemțoaică,
Orî chineză, saú română,
Numai să 'mî numere 'n mână:
Cel puțin vr'o 10 mii
Ca se scap de datorii!

* * *

Încât pentru viitor,
Vom căuta să facem sporiú. . .
Dacă socrul ne-a mai da
Cam de 5 orî p'atâta! —

* * *

Cine vrea decî să mă aibă,
Nu-și mai facă altă treabă,
Ci grăbească drept la mine
Să punem treaba la bine!

* * *

Nu poftesc fotografii,
Pot fi zine — ori urgii,
Dar s \acute{e} sti \acute{t} i: *nu scad din m \acute{i} !*
Nu pot nici chiar o gro \acute{s} i \acute{t} ă,
Căci o mândră birta \acute{s} i \acute{t} ă,
Tot mereu mă amenin \acute{t} ă
Să mă ducă la sentin \acute{t} ă! —

* * *

Deci grăbi \acute{t} i, fete, grăbi \acute{t} i,
Nu sta \acute{i} mult să vă gânde \acute{i} i,
De vre \acute{t} i să vă ferici \acute{i} i!
V'a bate n'orocul, zeu,
C'un flăcău — cum sunt și eu,
Și n'o să ve pară rău!
Sunt nalt, oacheș, sprin \acute{c} enat,
Și deprins la sărutat.
La b \acute{e} ute mă pricep,
Măcar să mă puni la cep:
Diminea \acute{t} ă rachiul ie \acute{u} ,
Ziua numai bere be \acute{u} ,
Îar noaptea mă 'ntorc la vin
Ști \acute{t} i — ca s \acute{e} mai uit de chin!

* * *

Așa merge zile, nop \acute{t} i,
Be \acute{u} la „Bruderschaft“ -- cu to \acute{t} i
Până-l v \acute{e} d — colo sub masă,
Atunci plec și eu acasă.

* * *

Nici odată n'am fost beat,
Și num'odată-am picat:
Dar și atunci norocos,
C'am căzut tocmai pe dos
Într'un șan \acute{t} bine dospit
Și nimic nu m'am lovit!

* * *

Altă dată m'am lovit
De un zid afurisit
Ce în cale mi-a ieșit.
Norocul în nas mi-a stat
Altcum capul mi-aș fi spart!

* * *

La bă \acute{t} ăi n'am stat nici pic,
Căci de fugă sunt vo \acute{i} nic! —

* * *

Deci feti \acute{t} e dragălașe,
Dela sate și orașe,
De vre \acute{t} i a V \acute{e} măr \acute{i} ta
Iată-V \acute{e} adresa mea:
„A. B.“ t \acute{i} n \acute{e} r fără barbă
În hotel la „Crucea albă.“

Jo \acute{t} a Mutiflete
pe \acute{i} tor de fete.

Rebus na \acute{t} ional.

R
om
trec bine.

Leac contra căldurilor.

Dacă nu mai po \acute{t} i de cald, suiete pe v \acute{i} rtul
podului cetă \acute{t} i \acute{i} din Arad și te aruncă în creș \acute{t} et
drept în mijlocul Mur \acute{e} șului. Sta \acute{i} apoi pe fundul apei
și numeră până la 100 cu glas tare și fi sigur că
te-ai recorit de tot; —

*

Or \acute{i} fugi cât po \acute{t} i cale de 3 Kilometri și
apoi bea dintr'odată 1 litru de apă rece, și ve \acute{i}
vedea că peste opt zile nu mai suferi de călduri

*

Or \acute{i} urcă-te pe v \acute{i} rtul Buceciului și sta \acute{i} acolo
desbrăcat — o septemână.

*

Cine după acestea nu se va fi recorit, s \acute{e}
prenumere „Gura Satului“, și va r \acute{i} de de vor ieși
toate caldurile din el! --

Gerilă.

Posta administra \acute{t} iunii.

**Onora \acute{t} i \acute{i} abonent \acute{i} sunt ruga \acute{t} i a re'noi
abonamentul pe semestrul al II-ea cu pos \acute{i} -
bilă nr \acute{g} en \acute{t} ă.**

Ovreeii încalcați.

Partidul popular maghiar astfel își închipue viitorul Ungariei. Numai să nu se înșale.

Caut un „Wecker“!

bun și sigur, care se deștepte în ora a unsprezecea pe vizitiu carului național.

Talpa Țării,
proprietar al carului național

**Banca generală de asigurare
mutuală**
„TRANSILVANIA“
ÎN SIBIU.

Asigurează pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

1. în contra primejdiei de foc și de exploziuni; clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobile ș. a.;

2. pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri în cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Deslușiri se dau, și oferte de asigurări se primesc din comitatele: *Arad, Bichiș, Bihor, Ciăvad, Caraș Severin, Timiș și Torontal.*

Agentura principală din Arad.

Strada Széchenyi Nr. 1. (casa dlui avocat Dr. Virgil Bogdan etagiul II) precum și prin agenturile cercuale și speciale.

„MUREȘANUL“

instituit de credit și economii, societate pe acții în

MARIA-RADNA.

Fundat și deschis în 15 Noiembrie 1897.

Capital social cor. 80.000, în 400 acții de cor. 200.

Acordă: credite personale pe cambii; credite pe cambii cu acoperire ipotecară; credite pe obligațiuni cu cavenți până la C. 100; și împrumuturi pe amanete și efecte publice.

Primește: depuneri de bani spre fructificare, după cari institutul plătește contribuția erarială; ear' deponenții primesc după banii depuși până la 2000 50/0 de la 2000 în sus 60/0 interese.

Diracțiunea.

„Nădlăcana“

instituit de credit și economii, societate pe acții în

Nădlac (Nagylak) comit. Cienadului.

Fondată la 1897

cu un capital social de 100.000 coroane în bucăți acții à 100 cor.

Acordă: credite personale pe cambii, credite pe cambii cu acoperire ipotecară; credite pe obligațiuni cu cavenți și împrumuturi pe amanete și efecte publice.

Primește: depuneri spre fructificare, după cari institutul plătește contribuția erarială; ear' deponenții primesc după banii depuși 50/0 interese.

Diracțiunea.

